



FOTON: STEFAN NYHOLM



En verklig och nådefull Gud

I mitten av juli arrangerades ELM Syds sommarmöte i Lund. Det blev dagar då Herren fick komma nära och göra det tydligt för oss att han finns, som temat löd, "på riktigt!".

Vi klättrar
och klättrar
men svälter
ihjäl på
insidan.
Bara den
levande
Guden kan
mätta vår
hunger.

KRISTNA FÖRENINGEN FILIPPIS samlingshall i Lund var fullsatt när vi en fredagskväll i mitten av juli hälsades välkomna till upptakten inför ELM Syds sommarmöte. Stefan Gustavsson inledde kvällen som handlade om sanningen, glädjen och kampen i den kristna tron. I sin undervisning motiverade han varför han är kristen och de tankar han delade följdes sedan av ett mycket personligt och uppriktigt panelsamtal under ledning av Bodil Månsson. I samtalet nämndes flera saker som tillsammans gör att många av oss stannar kvar i tron – tillräckligt goda argument, bönnens gåva, samtalen med varandra om vad Jesus betyder för oss, Guds trofasthet i tider av prövningar. Panelsamtalet avslutades med att deltagarna fick fundera över vad de skulle svara den som säger att han eller hon inte kan tro. "Jobba med dina invändningar och utsätt dig samtidigt för Jesus genom att läsa ett evangelium", var ett av svaren. "Var öppen på riktig", löd ett annat svar. Ett tredje svar lät: "Ge tron ett år och gör bokslut efter det året." Efter samtalet bjöds det på fika och vi fick fortsätta att reflektera över de viktiga frågor och tankar som delats.

Guds sanning ger liv

Morgonen efter, på lördagen, hälsade Kristna Föreningen Filippis ordförande Oskar Wikdahl mötesdeltagarna i Patrik Rosengrens Park välkomna. Filippi firar i år 100 år och Oskar talade om hur den drivkraft som fanns hos pionjärerna behöver finnas hos oss i dag.

– Likt andra missionsföreningar grundades Filippi för att människor var övertygade om att evangeliet är på riktigt. Man ville att det skulle förkunnas här i

Lund och i hela världen. När vår tro provas i den här tiden är det så viktigt att vi fortsätter att samlas kring honom som uppstått på riktigt, sa Oskar.

Arrangörskören tog plats på den blomsterdekorerade scenen och sjöng under ledning av Katarina Dotevall och Cornelia Wikdahl. Därefter fortsatte förmiddagen med undervisning av Stefan Gustavsson. Gustavsson tog ett brett grepp om sitt tema: "På riktigt – Gud finns där." Han talade om sanningens plats. Om Gud finns gör han det på ett verkligt sätt och mer än i våra känslor och vårt inre. Det är den övertygelsen som byggt den västerländska civilisationen. Man har bekänt sig till Gud som skapare och därmed undvikit den relativism vi i dag bevittnar.

Stefan Gustavsson utlade Apostlagärningarna 14:8–22, skildringen av Paulus och Barnabas besök i Lystra. Han noterade apostlarnas integritet. De kunde ha gått med på att betraktas som gudar och fått alla tänkbara privilegier. Men det var sanningen som drev dem, budskapet om den levande Guden, inte egna fördelar. Mitt ibland polyteisternas prästerskap hade de därför modet att uppmana till omvändelse bort från dessa tomma gudar. De visade prov på ödmjukhet, respekt, kunskap – och klarspråk!

Avslutningsvis talade Gustavsson om hur Gud vill ge oss liv. Han berättade om den höga klinten Getsvältan i Visbytrakten. Det är en klippphylla med grönt och saftigt gräs. För flera getter har den utgjort en frestelse. De har tagit sig ner till det gräset men sedan inte kunnat klättra upp igen, utan svultit ihjäl.

– Vi människor jagar rastlöst. Vi klättrar och klättrar men svälter ihjäl på insidan, sa Gustavsson. Bara den levande Guden kan mätta vår hunger. Det är från honom glädjen och det goda kommer.



FOTO: KAMILLA HECTOR

Andens frukt i verkliga livet

Stefan Gustavssons anförande följdes av en lunchpaus. Det såldes mycket glass denna vackra somardag, men också en fantastiskt god korv från LunnaMelle chark. BV-förlag sålde böcker, Kristna Föreningen Filippi sin jubileumsskrift och ELM matvaror och hantverk från missionsländerna. I barntältet kunde man vinna olika priser på ett lotterihjul.

Efter lunchen undervisade Dan Sarkar på temat: "Det är på riktigt – Gud finns här." Han talade om hur den som kommer nära Herren inte kan låta bli att lov-sjunga honom. Glädje är den helige Andes frukt, det som händer med oss när vi är tillsammans med Jesus.

– Vi får öva oss i att vara glada när vi har skäl till det, uppmanade han. I det lilla, enkla. Då kan vi kanske också hitta en glädje den dag prövningarna kommer. Gud är en evig gemenskap i glädje, en out-tömlig källa.

Dan Sarkar fortsatte i sin predikotext ur Filippobrevet 4 och kom in på den nya människan som fötts i dopet.

– Min gamla människa skulle förstöra himlen men min nya människa kommer att göra himlen till en bättre plats. Den nya människa som fötts i mig är Jesus i mig. Det är hans Ande, hans personlighet, hans frukter. Allt som han gör och är har tagit plats i mig genom dopet.

Till dessa frukter hör också den vänlighet som Paulus uppmanar till. De flyktingar som sista åren kommit till tro i vårt land har gjort det därför att de mött kristna som visat på kärlek.

– Mission börjar inte med ord, det börjar med kärlek. Om du inte älskar den människa du talar med kommer dina ord att falla platt ner. Bara kärleken kan skapa en grogrund för att kunna höra evangeliet, sa

Dan Sarkar, och avslutade med några tankar om att ha sin frid i Jesus.

– Bönen är inte en mätare på ditt andliga liv. Bönen är ditt andliga liv, din gemenskap med Jesus. Det du bär på, dela det med Jesus. Kasta dina bekymmer på honom och låt hans frid få krossa grunden för din ofrid.

Herrens lojalitet i lidandet och tvivlet

Efter Dan Sarkars anförande kunde inget passa bättre än den sång som Prim Väst då sjöng: "För att du finns, finns det kärlek här i världen." Därefter var det dags för årets skandinaviska bidrag som ELMs tidigare perumissionär Thomas Frovin stod för. Han imponerade alla genom att hålla sin predikan över Psalm 44 på svenska. Temat var: "Gud finns – men inte för mig."

– Tvekan och tvivel äter upp den glädje vi funnit i evangeliet. Därför talas det ofta i Bibeln om trons kamp och hur viktig den är, sa Thomas.

Han noterade att det inte är alltid vi känner oss uppfyllda av tacksamhet. Det är inte alltid vi kan säga att vi verkligen känner Gud. När vi drabbas av lidanden kan vi tänka att: "Jag har hört talas om den guden som gör så mycket för vissa."

Thomas Frovin såg ingen mening med själva lidandet. Lidandet bara försvagar och bryter ner. Svaret på lidandets gåta finns i stället i Guds ständiga närvaro. Till dess han kommer åter får vi veta att hans lojalitet är total. I Kristus nådde den ända till korset. Han är för oss, han kan inte hålla sig långt ifrån oss.

– Guds kärlek är solstrålen på kinden när du gråter. Den är telefonsamtalet med bästa vännen när du har en svår dag. Men hans kärlek är också detta, att det finns frälsning för dig. Historien slutar inte med tvivel, tvekan och hopplöshet. Den slutar i Guds famn.

– Vi får öva oss i att vara glada när vi har skäl till det. I det lilla, enkla. Då kan vi kanske också hitta en glädje den dag prövningarna kommer.

Högmässa om att vara sänd

Söndagen inleddes med högmässa, ledd av kyrkoherde emeritus Berth Löndahl. Noa Szilas, Sara Forsang samt Elisabeth och Filip Giselsson värmdes oss med skönsång och det behövdes, för söndagen bjöd på tunga skyar och många timmars hällregn.

I sitt beredelseord talade Berth Löndahl om Jeremias ursäkt: "Jag är för ung."

– Liknande ursäkter har vi alla men sanningen är att Gud inte har någon annan att sända.

Därefter inbjöd han till frimodig syndabekännelse:

– Syndabekännelsen är en frimodig bön, en tillitsfull bön. Det är också en bön som bejakar människans värdighet: Du är människa och kan leva ditt liv på ett annat sätt än du gjort. Men nu när du brutit mot Guds vilja får du komma ändå. Du får leva i hans förlåtelse.

I sin predikan återkom Löndahl till temat om vem Herren kan sända.

– Det är syndare Herren sänder. Det är de som ingenting är han utväljer. Det finns inga andra.

Löndahl varnade för att säga: "Jag klarar detta." Säger vi så intar vi Guds plats. Men han uppmanade

oss också att komma ner från åskådarläktaren och skaka av oss vår försaghet. Vi ska inte gå i egen kraft och inte vittna om oss själva. Vi ska gå i Guds kraft och vittna om honom som är vårt enda hopp, han som gör döden till en *Golden Gate*-bro in i himlen.

– Vi är helt utlämnande åt Kristus. Hans nåd är bättre än liv för utan nåd ut hårdar vi inte livet. Det är det som är vårt vittnesbörd.

Berth Löndahl avslutade sin predikan denna Apostladagen med en uppmaning om

att låta sig sändas av Herren ut i en värld som längtar efter försoningens sändebud, efter evangeliets befriande budskap.

– Om du svarar ja på sändningen var då en försoningens budbärare, sa han, en kungörare utav korsets dårskap, ett nådens tecken för dina medmänniskor, en barmhärtighetens hand för dem som fördömer och föraktar sig själva, för dem som har misslyckats

i sina liv. Du och jag är som de. Vi är också beroende av allt detta.

Efter predikan samlades ett stort gäng av präster på mötesplatsen och snart ringlade köerna till nattvarden långa.

Korset - vår plats

Söndagseftermiddagen inleddes med en predikan av Markus Hector över temat: "Uppståndelse – på riktigt." Anders Ek tog sedan vid med undervisning över temat: "Frälst – på riktigt." Utgångspunkten var Romarbrevet 5:1–11 men i bakgrunden av Anders utläggning fanns också en aktuell teologisk debatt där kritik riktas mot föreställningen att Guds vrede behöver användas på korset. Anders Ek formulerade Paulus återkommande fråga i Romarbrevet med orden: "Hur kan Gud förlåta och ändå vara rättfärdig?" Det svar han gav var att Gud är rättfärdig eftersom han har straffat synden. Guds vrede över orättfärdigheten har inte slätats över utan drabbat Jesus. Han visade på hur frågan om Guds vrede funnits med redan hos psalmisterna och profeterna och hur Paulus ger svaret i Romarbrevet 5:9: *När vi nu har förklarats rättfärdiga genom hans blod, hur mycket mer ska vi då inte genom honom bli frälsta från vredesdomen?*

– Korset är vår stolthet, sa Anders. Så måste det vara. Där finns räddningen. I blodet har vi vår rättfärdighet för där besegras synden. Om du känner dig ovärdig är korset därför din plats.

Anders Ek fortsatte med att å ena sidan säga att allt det vi äger i Kristus är så underbart och så stort att vi inte kan fatta det. Å andra sidan får det inte bli så att vi ständigt måste påminna oss om att tron är på riktigt. Det avslöjar att vi lever ett splittrat liv. Vi behöver öppna upp hela livet för Gud, leva i den verklighet han skapat och ge allt vi gör etiketten kristet.

SOMMARMÖTET 2017 AVSLUTADES

med att flertalet av de tappra kämpar som stannat kvar i hällregnet samlades framme vid scenen för att lyssna till Tripla-kören och därefter till ELM Syds ordförande Christer Unosson. Han riktade ett varmt tack till arrangerande förening och passade även på att ge oss en avslutande uppmaning:

– För att överleva som kristna behöver vi ha Jesus som vår samtalspartner. Men vi behöver också prata med varandra och fråga varandra hur det är att leva som kristen i vardagen. Tron får inte bli en privatsak för oss.



En tidigare perumissionär, Henrik Birgersson, i samtal med tre blivande perumissionärer, Lisa, Hjalmar och Erik Unosson.

MARKUS HECTOR
Malmö

